

UUT'T OLDE VODDEN

Waw destieds op de schole leern,
Ie kônt éne-môle neet ontbeern,
Door was ok aardriekskunde bie,
Veur wereld-wiesheid mosse wie,
Ok de kaarte be-studeern!
Ergus in Griekenland dan ston
Een héél hoge berg, hee kon
Wèen zon drie duuzend meter
wel,
En twas toor vaste n soort hel
Umdat ut onweer dóór begon!
Op dee berg dee Olympus heit
Door huusden dan zo gezeid
Donar, dondergod, en hee o
wondren
Ging van dóóraf ons bedondren,
Dat vonne wiej gin kleinugheid!
nKleinugheid, och wat is klein
Das iets bo wisse, zonder gein,
Wat neet bezunder groot is!
En al ut grote das beslis
Weer neet altied éven fijn!
Donar door op dee hoge berg
Maakte tsoms wel slim erg!
Zien donder ging de wereld deur
Hoas ieder was toor bange veur,
Een mense is moor zon dwerg!
Dat donderen vanaf de Olympus
Oaver de wereld, wat een klus!
Wiej mense kônnen tneet vatten,
En door kump bie, iej zatten
In zon donderschoer neet gerus!
Donar op dee berg zo slim hoge
Heel vandóór de wereld int oge,
Ut steet ok in de sagen
Dat zien vuur heel wiet kon
dragen,
Dee vuurpielen van zien bôge!
Wie mossen toé us n opstel maken
Oaver dee donderse zaken,
Ok woer ut geleüve van de heiden
Zo dan wel us toé kon leiden,
En óver eur goden en draken
Ene jonge schreef toe zonder erg
Wat verkeerds óver dee berg,
tMaakte in worde gin verschil,
Ie zollen zeggen een paskwil,
Moor een foute! en neet zon
dwerg!
Int opstel ston néét dat Donar dus
Donderde vanaf de Olympus,
Moor iets dat ons te lachen gaf:
'Hee donderde van de Olympus
af.'

Das toch hoas tzelfde? Oew zus!
Ai de letters van ut alfabet
In n zin een ietsken andes zet
Geet waj bedoelde neet meer op,
Dan steet soms alles op zn kop!
Door mot dus wel met op-eket!
tGebeurn ok op schole een keer,
Later denk ie dooran nog weer,
Ik zatte toé denk ik pas
In der derde of vierde klas,
Dat wet ik neet zeker meer,
Dee meister dee zien bes,
Zo ist altied al ewes,
De kinders alles te leern
Wat iej moor zollen begeern!
Hee gaf vake wiéze les!
Moor hee zol ok wel us proaten
Dat kon e moor neet loaten
Soms dan wel us óver dingen
Dee ons benul te böven gingen!
Wiesheid werd ons in-egoaten!
Ik wette dan nog dat
Hee tus óver gauwugheid had,
Sommege dinge dee hebt de naam
Dat ze goat wel heel langzaam
Doorvan bunt ter moor zat!
Moor door tegen óver gesteld
Hef hee toé veteld
Bunt ter in onze damp-kringen
Ok wel heel vlugge dinge,
Door stòòj soms van vesteld!
Um daw andach zollen schenken
Mosse wie altied mèt denken,
Woor hee óver pröten, uut leggen
En door dan wat van zeggen,
Heel vlot dus wat bedenken!
Hee mos wetten wat wiej dachen,
Wol daw dat noa veuren brachen!
Das héélmóól neet zo gek,
Hoowel ie dan wel us wat zek
Woor andren um zollen lachen!
Hee vroég ok wel us wat
Woor een strikvroag achter zat,
Door mosse ie met uut kieken
Dan kon ie zo loaten blieken
Daj um bes wel deur had!
tWas zo zien maniere van leern
Dat e wat vroég meerdere kern,
Hee ging dan wat opwerpen
Um ons vestand te scherpen,
Leern ok andren neet te bezeern!
Soms deew twel schrifteluk
En mosse wie stuk veur stuk
Onze taal-kennus bedrièven,

Ons antwoord tan op schrièven
Dat was wel us nhele pluk!
Wee tbeste antwoord egeven had
Veur um zat ter dan iets int vat!
Wodden woor e wels van had
edreumd
Dan een keer met éére eneumd!
En dat was toch héél wat!
Meister vroég toé dan een keer
Wie mossen ut dus schrièven
weer,
Wol weer s peilen wat wie
wissen,
En hee zol doornoa beslissen
Wee toé kwam de meeste eer!
tGing drumme wat tvlúgste ging
Of tat noew was nzaak of nding
As ter moor in zat vólle vaart
Hee zei meténe tis vas gin paard
Vól vlugger! iets waj neet opving!
Wat wiej kinder eschreven hebt
Was ollemôle wel wat velept,
Een trein, auto, vlieg machien,
tVon gin genade, och misschien
Waarw met traagheid wat
behebt.
Meister zei dat e verwachten
Daw hadden ezag; "De
gedachten!"
Gedachten kônt zó had vliègen
Iej kônt ter gin hoogte van
kriègen
Woor gedachten oe wel brachten!
Ai thebt us over Portugal
Dan bunt oe gedachten door al!
Ai wat van Japan of Peru zek
Meténe bunt zee op dee plek!
Met geachten buj glik óveral!
Door niks dat zó gaw geet!
Das iets dat wel vaste steet!
Door hek tegen eprotesteerd
kDache noew zeg e ut verkeerd
Ik veulden door klopt iets neet!
kHeb toé noa veuren ebrach
Wak den veurgen dag toor zag
nJungskén uut de eerste klas
Dee ston door moor te stoan
Hee had wat in zn brook edoan,
Nee, twas neet ens een plas
Hee wis neet woer ut an lag
tWas um zoo moor af egoan:
Nog VEUR HEE DER AN DACH!!